

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601, факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88
www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

місто Київ

25 липня 2024 року

Старший слідчий 1 відділу 3 управління досудового розслідування Головного слідчого управління СБ України капітан юстиції Лень Антон Володимирович розглянувши матеріали кримінального провадження № 22022050000002725 від 29.07.2022 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України, відповідно до статей 40, 42, 276-278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Нейолова Дмитра Валерійовича, 05.06.1982 року народження, уродженця міста Магадан, Магаданської області, Російської Федерації, громадянина України, який зареєстрований та проживає за адресою: вул. Марії Ульянової, 65, кв. 92, м. Донецьк

про те, що він підозрюється у жорстокому поводженні з військовополоненими, поєднаному з умисним вбивством, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 2 ст. 438 КК України.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Нейолов Д.В.:

1. З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення ЗС РФ, інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних

організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

2. Відповідно до пункту 1 частини А статті 4 Женевської конвенції про поводження з військовополоненими від 12 серпня 1949 року (далі – Конвенція) військовополоненими, у розумінні цієї Конвенції, є особи, які потрапили в полон до супротивника й належать до однієї з таких категорій, зокрема особового складу збройних сил сторони конфлікту, а також членів ополчення або добровольчих загонів, які є частиною цих збройних сил.

Частиною 1 статті 13 Конвенції визначено, що з військовополоненими необхідно завжди поводитися гуманно. Будь-який незаконний акт чи бездіяльність з боку держави, що тримає в полоні, які спричиняють смерть або створюють серйозну загрозу здоров'ю військовополоненого, що перебуває під її охороною, забороняються та будуть розглядатись як серйозне порушення цієї Конвенції.

Згідно частини 2 статті 30 Конвенції військовополонені, які хворіють на тяжку хворобу, або стан здоров'я яких вимагає спеціального лікування, хірургічного втручання або госпіталізації, повинні прийматися до будь-якої військової чи цивільної медичної установи, в якій може бути забезпечене таке лікування, навіть якщо їхня репатріація передбачається в близькому майбутньому.

3. В ході досудового розслідування встановлено, що після окупації частини території Донецької області представниками РФ створені окупаційні органи влади, у тому числі органи та установи, на які окупаційною владою покладено обов'язок утримання військовополонених.

Зокрема, у 2015 році на території окупованої Донецької області створено окупаційний орган влади: Державна служба виконання покарань Донецької Народної Республіки.

До складу указанного окупаційного органу влади включено установи виконання покарань, створені на базі установ Державної пенітенціарної служби України, розташованих на окупованій частині Донецької області.

Зокрема на базі Волноваської виправної колонії управління Державної пенітенціарної служби України в Донецькій області № 120, розташованої в

селищі Молодіжному Волноваського (Кальміуського) району Донецької області, окупаційними органами влади створено місце для утримання військовослужбовців, службовців українських силових структур та цивільних осіб під назвою «Державна бюджетна установа «Волноваська виправна колонія Державної служби виконання покарання Міністерства юстиції Донецької Народної Республіки» (далі – «Волноваська виправна колонія»).

4. Не пізніше 24.02.2022 окупаційною владою начальником «Волноваської виправної колонії» призначено Євсюкова Сергія Володимировича, 14.12.1974 року народження, та з 28.04.2022 призначено його першим заступником - Нейолова Дмитра Валерійовича, 05.06.1982 року народження. Вказані особи окупаційною владою були наділені владними повноваженнями, мали змогу віддавати обов'язкові до виконання накази підпорядкованим співробітникам колонії, тобто фактично здійснювали ефективний контроль у вказаній колонії.

5. У період з лютого по липень 2022 року збройними формуваннями РФ до «Волноваської виправної колонії» доставлено військовополонених захисників України, у тому числі військовослужбовців Окремого загону спеціального призначення «АЗОВ» в\ч 3057 Національної гвардії України (далі – ОЗСП «АЗОВ»), які потрапили у полон в результаті боїв у м. Маріуполі Донецької області. При чому, частина військовополонених захисників України на час затримання та доставлення до колонії мали поранення різної тяжкості.

6. Під час утримання у «Волноваській виправній колонії» медична допомога пораненим та хворим надавалась переважно військовими медиками з числа українських військовослужбовців, які утримувались у полоні у вказаній колонії. При цьому у військовополонених захисників України під час доставлення до колонії вилучалось усе наявне медичне спорядження та медикаменти.

7. У другій половині липня 2022 року, але не пізніше 27.07.2022, більш точні дата та час в ході досудового розслідування не встановлені, на території «Волноваської виправної колонії» в одному із технічних приміщень промислової зони, яка на той час не використовувалась за призначенням, (розташованому на ділянці місцевості за координатами 47.828503, 37.710887), було облаштовано так званий «барак» для утримання військовополонених, в якому попередньо було прибрано виробниче обладнання та розміщено близько ста двоповерхових ліжок.

В подальшому 27.07.2022 до вказаного «бараку» переміщено 193 військовослужбовців ОЗСП «АЗОВ».

8. В період часу приблизно з 23 год. 00 хв. 28.07.2022 до 01 год. 00 хв. 29.07.2022, більш точний час в ході досудового розслідування не встановлено, у вказаному «бараку», в якому утримувались військовослужбовці ОЗСП «АЗОВ», в результаті застосування невстановленого в ході досудового розслідування озброєння відбулись вибухи та почалась пожежа, внаслідок яких від отриманих вибухово-осколкових травм, осколкових поранень тіла та ушкоджень внутрішніх органів, ушкоджень, спричинених джерелом дії термічного фактору, та інших тяжких тілесних ушкоджень одразу загинуло не менше 41 та отримали поранення різного ступеня тяжкості не менше 145 військовослужбовців ОЗСП «АЗОВ».

9. Після цього, через наявну у приміщенні «бараку» пожежу військовослужбовці ОЗСП «АЗОВ», які могли самостійно пересуватись, надаючи допомогу важкопораненим, побоюючись повторних вибухів, перемістились як можна далі, а саме до огорожі біля в'їзду на території колонії у східній її частині, яка знаходилася приблизно у 200 метрах від місця події (розташована на ділянці місцевості за координатами 47.827486, 37.712169).

10. В цей час за огорожею на території колонії знаходились невстановлені в ході досудового розслідування співробітники «Федеральної служби виконання покарань Російської Федерації», а також представники «Волноваської виправної колонії», в тому числі перший заступник начальника «Волноваської виправної колонії» Нейолов Д.В. та начальник «Волноваської виправної колонії» Євсюков С.В.

Невстановлені в ході досудового розслідування співробітники «Федеральної служби виконання покарань Російської Федерації», які були озброєні вогнепальною зброєю, наказали військовослужбовцям ОЗСП «АЗОВ» не наближатись до огорожі, при цьому здійснюючи попереджувальні постріли з вогнепальної зброї у повітря.

11. Військовослужбовці ОЗСП «АЗОВ» почали самостійно проводити огляд та попереднє сортування поранених, переміщуючи важкопоранених ближче до огорожі, з метою їх подальшої евакуації в першу чергу. При цьому, військовополонені, не маючи будь-яких медичних засобів для надання медичної допомоги самостійно, неодноразово звертались із закликом про допомогу до присутніх там співробітників «Федеральної служби виконання покарань Російської Федерації» та представників адміністрації «Волноваської виправної колонії».

12. Однак, Нейолов Д.В., будучи призначеним окупаційною владою першим заступником начальника «Волноваської виправної колонії», до обов'язків якого зокрема входила організація утримання військовополонених, діючи умисно, за попередньою змовою із начальником «Волноваської виправної колонії» Євсюковим С.В. та іншими невстановленими особами, розуміючи, що між Російською Федерацією та Україною з 19 лютого 2014 року триває міжнародний збройний конфлікт, діючи в умовах такого конфлікту та у зв'язку із ним, усвідомлюючи, що поранені військовослужбовці ОЗСП «АЗОВ» є військовополоненими в розумінні ст. 4 Конвенції, тобто особами, які перебувають під захистом міжнародного гуманітарного права, використовуючи своє службове становище та пов'язані із ним можливості, у порушення вимог ст. ст. 13, 30 Конвенції, з метою спричинення смерті останнім, вирішив не вживати заходів для усунення загрози життю та здоров'ю постраждалим і створив умови, за яких пораненим військовополоненим несвоєчасно та неналежним чином надано медичну допомогу, що призвело до смерті поранених військовополонених за наступних обставин.

13. Так, орієнтовно через 30 хвилин після вибухів у приміщенні «бараку», коли військовослужбовці ОЗСП «АЗОВ» вже перебували поряд з огорожею біля в'їзду на територію «Волноваської виправної колонії» та чекали на евакуацію в медичний заклад важкопоранених, до території вказаної колонії приїхав

спеціалізований автомобіль для перевезення з місця події у лікарню людей, що потребують невідкладної медичної допомоги (карета швидкої допомоги).

При цьому, співробітники колонії не пропустили спеціалізований автомобіль на територію колонії, а зупинили біля в'їзду.

Військовослужбовці ОЗСП «АЗОВ» передали співробітникам «Федеральної служби виконання покарань Російської Федерації» та представникам «Волноваської виправної колонії» важкопораненого Карася Миколу Олександровича, 13.12.1985 року народження, який мав осколкові поранення нижніх кінцівок та у якого почав розвиватись геморагічний шок (крововтрата), з метою евакуації до медичного закладу, оскільки останній знаходився у критичному стані. Карася М.О. було поміщено до карети швидкої допомоги.

Приблизно через 10 хвилин після поміщення Карася М.О. до карети швидкої допомоги, перший заступник начальника «Волноваської виправної колонії» Нейолова Д.В., який діяв за попередньою змовою з начальником «Волноваської виправної колонії» Євсюковим С.В., надав наказ підпорядкованим йому співробітникам колонії припинити евакуацію Карася М.О. та повернути його на територію колонії.

На виконання наказу Нейолова Д.В. невстановлені співробітники колонії повернули Карася М.О. до інших поранених військовослужбовців ОЗСП «АЗОВ» на територію колонії.

При цьому Нейолов Д.В. повідомив, що нікого з поранених не будуть евакуювати на каретах швидкої допомоги. Після цього, приблизно через 10 хвилин після повернення на територію колонії Карась М.О. помер від крововтрати та шоку, в результаті отриманих поранень та з огляду на ненадання належної і своєчасної медичної допомоги.

14. Продовжуючи свої умисні дії Євсюков С.В., достовірно розуміючи, що для надання пораненим військовослужбовцям належної медичної допомоги при вибухово-осколкових пораненнях, інших ушкодженнях внутрішніх органів та кровотечі, критичним є надання такої допомоги упродовж найкоротшого строку, використовуючи своє службове становище та пов'язані із ним можливості, діючи спільно із першим заступником начальника «Волноваської виправної колонії» Нейоловим Д.В., лише після спливу не менш як години після вибуху надав вказівку підпорядкованим співробітникам допустити до поранених військовослужбовців ОЗСП «АЗОВ» військових медиків з числа українських військовослужбовців, які також утримувались у полоні у вищезазначеній установі.

При цьому, військові медики мали обмежений обсяг та перелік медичних препаратів і засобів, яких було недостатньо для надання належної медичної допомоги, з огляду на кількість поранених та тяжкість наявних у них травм.

Вказані обставини неодноразово доводились до відома Нейолова Д.В. та Євсюкова С.В., протягом усього часу надання медичної допомоги постраждалим.

Незважаючи на наявність на території «Волноваської виправної колонії» необхідних медичних препаратів та засобів, які раніше були вилучені у військовослужбовців Сил оборони України, в тому числі військовослужбовців

ОЗСП «АЗОВ», під час потрапляння у полон та доставлення у вищезазначену колонію, Нейолов Д.В. та Євсюков С.В., які фактично здійснювали ефективний контроль у «Волноваській виправній колонії» та діяли узгоджено, за попередньою змовою між собою, реалізуючи свій спільний умисел, направлений на ненадання пораненим військовослужбовцям ОЗСП «АЗОВ» належної медичної допомоги, проігнорували відповідні запити військових медиків та не надали доступ до вказаних препаратів та засобів, хоча мали таку реальну можливість.

15. Після допуску до поранених військовослужбовців ОЗСП «АЗОВ» військових медиків, останні почали медичне сортування постраждалих за ступенем тяжкості поранень та черговості евакуації, відповідно до протоколу медичного сортування при масовому надходженні постраждалих на ранньому госпітальному етапі.

На ряду з цим, в результаті тривалого перебування без належної медичної допомоги поранених військовослужбовців ОЗСП «АЗОВ», що призвело до суттєвого погіршення їх стану та медичного прогнозу, військові медики почали здійснювати реанімаційні заходи пораненим, які знаходились у критичному стані, тобто вже перебували без свідомості або мали розвинений геморагічний шок.

Внаслідок відмови Нейолова Д.В. та Євсюкова С.В. у наданні військовим відповідних медичних препаратів та засобів, що перебували в колонії, військові медики мали лише кілька одиниць відповідних медичних препаратів та засобів, необхідних для проведення реанімаційних заходів, яких було недостатньо для надання необхідної медичної допомоги всім потерпілим.

Зважаючи на відсутність достатньої кількості відповідних медичних препаратів та засобів реанімаційні заходи виявились не ефективними, що призвело до смерті військовослужбовців ОЗСП «АЗОВ» Артеменка Станіслава Олександровича 13.04.1997 року народження, Отрока Ярослав Анатолійович, 15.02.2001 року народження, та 4 інших невстановлених на цей час військовослужбовців.

16. Приблизно через 30 хвилин після допуску до поранених військовослужбовців ОЗСП «АЗОВ» військові медики завершили проведення медичного сортування постраждалих, визначили черговість евакуації та підготували до такої евакуації поранених. При цьому військові медики неодноразово доводили до відома Нейолова Д.В. та Євсюкова С.В. про необхідність організації невідкладної евакуації постраждалих в медичні заклади з метою надання належної медичної допомоги в належних умовах, за допомогою спеціалізованих транспортних засобів, які призначені для транспортування поранених, з огляду на їх стан.

Незважаючи на вказані заклики, Нейолов Д.В. та Євсюков С.В., які фактично здійснювали ефективний контроль у «Волноваській виправній колонії» та діяли узгоджено, за попередньою змовою між собою та іншими невстановленими особами, реалізуючи свій спільний умисел, направлений на ненадання пораненим військовослужбовцям ОЗСП «АЗОВ» належної медичної допомоги, надали вказівки підпорядкованим працівникам не починати евакуацію

поранених, до проведення ідентифікації та складання списків поранених і загиблих, що явно не було обумовлено обстановкою, яка склалась.

17. За таких спільних дій Нейолова Д.В., Євсюкова С.В. та невстановлених осіб, евакуація поранених військовослужбовців ОЗСП «АЗОВ» до лікарень м. Донецька почалася тільки приблизно о 05:00 ранку, тобто орієнтовно через 4-6 годин після отримання поранень.

Крім цього, за наказом Євсюкова С.В. для евакуації були залучені транспортні засоби «КАМАЗ». Поранених евакуювали приблизно по 35 осіб у транспортному засобі, без супроводу медичного персоналу, не зважаючи на попередження про необхідність евакуації поранених спеціалізованим транспортом. Такий спосіб транспортування значно погіршив стан постраждалих, у зв'язку із чим під час транспортування загинули військовослужбовці ОЗСП «АЗОВ» Литвин Віталій Анатолійович 05.06.1998 року народження, Солонський Владислав Володимирович, 17.04.1975 року народження.

18. Таким чином, в результаті умисних спільних дій Нейолова Д.В., Євсюкова С.В. та інших невстановлених осіб, які були направлені на настання смерті поранених внаслідок вибухів військовослужбовців ОЗСП «АЗОВ», та виразились у несвоєчасному і неналежному наданні медичної допомоги, що призвело до смерті Карася М.О., Артеменка С.О., Отрока Я.А., Литвина В.А., Солонського В.В., та 4 інших невстановлених на цей час військовослужбовців.

Таким чином, Нейолов Д.В. обґрунтовано підозрюється у жорстокому поводженні з військовополоненими, поєднаному з умисним вбивством, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 2 ст. 438 КК України.

Старший слідчий 1 відділу
3 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління СБ України

Антон ЛЕНЬ

«ПОГОДЖУЮ»
Прокурор третього відділу
управління процесуального керівництва
та підтримання публічного обвинувачення
Департаменту протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту,
Офісу Генерального прокурора
«__» липня 2024 року

Дмитро МАРЦИН

Одночасно, у відповідності до вимог ст. ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний Нейолов Д.В. має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайно повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;
- 18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим кодексом. Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Підозрюваний: _____

«__» год. «__» хвилини «__» _____ 2024 року

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний: _____

«__» год. «__» хвилини «__» _____ 2024 року

Захисник підозрюваного: _____

Повідомлення про підозру вручив процесуальні права та обов'язки вручив, права підозрюваного згідно ст. ст. 42 КПК України повідомив.

**Старший слідчий 1 відділу
3 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління СБ України**

Антон ЛЕНЬ